

Til distrikts- og lagsstyrer i NKS og AKP(m-l).Endringer i vårplanen til NKS.Kamerater.

Tidligere er det sendt ut to plandokumenter for NKS sitt arbeid til våren. Det ene er en stor artikkel i desembernummeret av 4.mai. Det andre er et stensilert plandirektiv. Ved en feil ble disse dokumentene ført ajur med partiets planer. Planene tar også for lite hensyn til de aktuelle behøva i NKS akkurat nå og gir for lite spillerom. Derfor har ledelsen i AKP(m-l) og NKS blitt enige om å korrigere planen på viktige punkter. Vi ber alle kameratene det gjelder å sette seg grundig inn i denne korrigerede utgaven av planen og beklager den forvirringa det måtte ha skapt med ulike planer på så kort tid. Denne korrigerede utgaven vil bare ta for seg hovedsaker på planen og overlate mye til lagas og distriktsstyrenes sjølstendige initiativ.

DIREKTIV:

Lags- og distriktsstyrer i NKS skal lage sine egne lokale planer i samråd med partiet. Disse planene skal ta utgangspunkt i den generelle innrettinga på planen som helhet, men finne sin egen lokale tillemping ut fra en analyse av forholda på plassen.

INNLEDNING: RESULTATENE AV HØSTPLANEN.

Det har vært mye uenighet om utforminga av høstplanen, og tida er ennå ikke inne til å foreta ei endelig oppsummering av resultatene. Kritikken har gått ut på at planen ikke har løst oppgava med å utvikle en revolusjonær studentpolitikk eller på en avgjørende måte forent NKS med massene av studentene. Denne kritikken er riktig. Noen distrikter mener at planen har vært til hinder for framgang, mens andre mener den har vært et utilstrekkelig middel til framgang. Denne forskjellen i vurderinga har bakgrunn i hvor godt planen har svart til de lokale behøva. Ei endelig vurdering av denne typen må vente til vi kjenner mer materiale om gjennomføringa av planen. Men for NKS som helhet er det riktig å slå fast at vervinga har skapt en bedre situasjon. I noen distrikter er resultatene til og med ganske høye og på mange småsteder har vervinga resultert i at NKS har bitt seg fast og utvida basisen sin. Sjøl om vi skal være kritiske til måten planen blei utforma og gjennomført på, må vi holde fast på disse positive resultatene når vi går løs på et nytt semester.

1. HOVEDOPPGAVA NÅ: SKAP EN REVOLUSJONÆR STUDENTPOLITIKK.

Etter sommerleirene i -77 blei det stilt store forventninger til at NKS skulle bryte ut av sekterismen og skape en revolusjonær studentpolitikk med oppslutning i store deler av studentmassen. Første halvdel av planperioden har ikke innfridd disse forventningene. Derfor er det nødvendig å sørge for å samle kreftene om å innfri dem i annen halvdel av perioden.

Denne hovedoppgava erstatter hovedoppgavene i det stensilerte plandokumentet. Partiet og NKS er blitt enige om at den måten den utsendte vårplanen stilte hovedoppgaven på ikke vil gi organisasjonen tilstrekkelig ro og muligheter til initiativ til å gi virkelige resultater. Slik hovedoppgava er stilt nå uttrykker den hvilket politisk problem som i hovedsak må løses i det kommende halvåret. Det åpner et stort spillerom til lokalt initiativ og analyse og legger et stort ansvar på lag i distrikter for å finne den tillempinga av oppgava som passer til de lokale vilkåra.

Gjennom undersøkelser blant de breie massene av studentene skal vi finne ut hvilke problemer de er mest opptatt av. Gjennom studier og diskusjon skal vi gi kommunistiske svar og stille paroler som vi gjennom massearbeid skal prøve å få studentene til å gjøre til sine.

Den opprinnelig planen gjorde kampen om disiplinærlova til hovedsak blant interessekampsakene. Vi mener nå etter undersøkelser at det ikke er dekning for å framheve denne kampen framfor andre interessekampsaker. Etter at planen ble laga er det også kommet nye økonomiske angrep på studentene i form av renteøkning. Dette gjør det påkrevd at våre

NKS-plan s.2

medlemmer raskt gjør undersøkelser blant massene av studenter for å finne ut hva de er mest opptatt av.

Her mener vi sjølsagt interessekamp, men også politiske spørsmål, som internasjonal solidaritet og kvinnekamp og spørsmål om fagkritikk.

Hovedoppgava for våren krever at vi kommer ut av kammerset og henter viten fra medstudentene, at vi analyserer det materialet vi får inn og utformer politiske linjer.

Dette krever et indre liv i NKS som svarer til dette, der møtene blir brukt til virkelige politiske linjediskusjoner, og der beskjeder og oppgavefordeling i hovedsak løses på annen måte.

Gjennomføringa av planen må måles etter følgende kriterier:

- om vi får grunnleggende bedre forståelse for hvilke problemer studentmassen er opptatt av,
- om vi klarer å utvikle politiske linjer på de mest brennende av disse områdene,
- om vi gjennom denne kampen klarer å markere NKS' linje utad på en slik måte at vi vinner økt oppslutning,
- om vi klarer å gjøre den indre diskusjonen i NKS mer virkelighetsnær og interessant.

2. NEST VIKTIGSTE OPPGAVE: INTERESSEKAMPEN.

Vi har et stort ansvar overfor studentene for å skjerpe interessekampen. Situasjonen er nå sånn at flertallet av studentene ikke er opptatt av OM det er riktig at det blir ført interessekamp for studenter. De er opptatt av AT den blir ført. Etter en analyse på hvert enkelt lærested slås fast hva som er de viktigste interessekampsakene. Det kan gjelde karakterer og eksamensordninger, renteøkninga, husleiene, demokrati/ytringsfrihet, kvinnekrev eller annet. Denne prioriteringa gjelder også interesseorganisasjonene.

3. TREDJE VIKTIGSTE OPPGAVE: GÅ I SPISSEN FOR DEN POLITISKE KAMPEN PÅ UNIVERSITETER OG LÆRESTEDER.

Altfor ofte får vi høre at NKS-medlemmer ikke er aktive eller spiller noe ledende rolle i viktige debatter på lærestedene som ikke følger våre obligatoriske emner. Dette fører til isolasjon. Når Rød-Front-leda studentersamfunn sliter med dårlig oppmøte mens NKS glimrer med sitt fravær på politiske møter som det er stor interesse for, viser det et farlig misforhold. Vi må oppsøke debatt og kamp. Mangler vi kunnskaper om det massene er opptatt av, må vi skaffe oss det. Mangler vi kamperfaring fra skarpe debatter, får vi det bare gjennom praksis. Vi må ikke bare oppsøke kamp og polemikk. Vi må spille en ledende rolle i den politiske kampen og lære oss å ta initiativer som vekker studentmassenes interesse. I dette arbeidet må vi legge av oss sjablongene og lytte til massene og legge vekt på overbevisende argumenter og saklighet. Den politiske kampen foregår ikke bare i kantiner og på politiske møter. Den foregår på forelesninger og seminarer, dersom vi bare lærer oss å gå til felts mot de borgerlige augurene og rette kritikk mot deres standpunkter på deres eget spesialfelt.

Denne oppgava betyr at lag og distrikter må prioritere studentersamfunn, anti-imperialisme, kvinnearbeid, fagkritikk osv ut fra forholda på stedet, og legge opp en taktikk for de oppgavene de setter sentralt.

4. FJERDE VIKTIGSTE OPPGAVE: VERVING.

Med en høyere profil på NKS' eksterne arbeid og ei bedre politisk linje bør vi bli i stand til å rekruttere flere folk. Derfor må det være folk som har som oppgave å drive verving permanent. Kampanja fra forrige periode går altså over til å bli en lavere prioritert, men fast oppgave. Den må ikke slippes fordi om kampanjefasen er slutt. I det eksterne arbeidet må det gjøres klart for folk at vi ønsker medlemmer og at det er viktig at de blir med

NKSplan s.35. FEMTE VIKTIGSTE OPPGAVE: 8.MARS OG 1.MAI:

Dette er ei lavere prioritering enn vi noen gang har hatt på disse oppgavene. Men vi mener at vi må sette politikken først. Dersom vi ikke klarer å utvikle en revolusjonær studentpolitikk og komme på offensiven i interessekampen og den politiske kampen har vi ingenting sjølstendig å mobilisere til disse dagene på. Da blir propagandaen vår tørr og fjern fra massene og vi faller tilbake på allmenn og abstrakt mobilisering. Forutsetninga for at vi kan prioritere disse oppgavene så lavt er at vi løser hovedoppgava skikkelig og at vi gjennomfører ei arbeidsdeling som tillater dem som skal jobbe med 8.mars og 1.mai å konsentrere seg om det. I april vil 1.mai være hovedoppgava, der kampen om de politiske linjene i studentkampen, den anti-imperialistiske kampen osv konsentreres om kampen for 1.mai. De siste dagene setter vi inn en spurt med konsentrert innsats.

6. SOMMERLEIRMOBILISERING.

Løpesedler og plakater vil komme tidlig og må spres til folk vi har kontakt med, slik at de kan settes på en god ide om hvordan de skal bruke ferien sin. Dette må følges opp med personlige diskusjoner med folk vi jobber med i fronter, aksjoner, har på sirkel etc. for å få dem til å melde seg på.

7. INDRE KORRIGERING: KAMP MOT DE BYRÅKRATISKE ONDENE.

Kampen mot byråkrati i organisasjonen må konsentreres om å utrydde noen spesielle onder, slik at vi oppnår virkelige resultater. Etter vår mening skal vi nå i første rekke få bukt med disse tre ondene: 1. At sentrale organer ikke svarer på kritikk og henvendelser (gjelder også distriktsstyrer), 2. Kjedelige lagsmøter, 3. Arbeidsdeling.

Vi må gripe ledelsen i det lokale miljøet og utvide kontaktflaten vår kraftig. Vi må få slutt på lagsmøter som er nedeløse diskusjoner om oppgaver. I stedet må styret spørre medlemmene til råds om hvilke politiske problemer de ønsker å få drøfta i laget, og legge en plan som i svært stor grad tar sikte på å imøtekomme ønskene. Medlemmene må få kjenne at møtene gir dem noe, at de får diskutert uenigheter og lærer noe. Det må skapes et levende lagsmiljø ut over møtene. Arbeidsfordeling og oppfølging må i stor grad kunne skje utafør møtene. Altså: Nei til kjedelige møter. Arbeidsfordelinga er ikke gjennomført tilfredsstillende. Dette fører til mye byråkrati og flying. Dette må endres slik at folk får færre oppgaver og kan jobbe mer langsiktig med dem.

8. OBLIGATORISKE MØTER.1. Internasjonale spørsmål.

Diskuter tre-verdener-teorien. Gjerne med innleder fra partiet. Sørg for rikelig med tid og gi skikkelige anvisninger til studier. (I tillegg til KKP's artikkel, APAs artikkel, AKP(m-l)s prinsipp-program og erklæring om sosialimperialismen, går det an å be kamerater om å grave fram empirisk materiale fra ulike kilder).

2. Linja for den eksterne kampen.

Etter undersøkelser i massene og nødvendige studier av prinsipper og fakta, legges det fram forslag til paroler og initiativer, der laget inviteres til å ta stilling til viktige politiske spørsmål. Bruk gjerne materiale fra opportunistgrupper og andre borgere som forberedelsesmateriale for å skjærpe debatten.

9. SJØLSTUDIER.

Den delen av partiets prinsipp-program som ikke er studert som en del av høstplanen.